

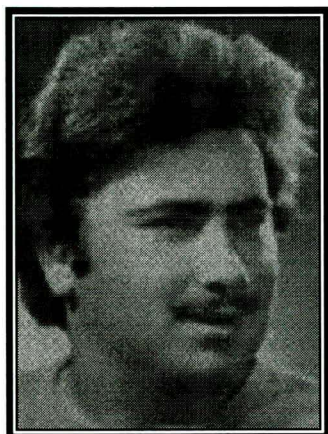

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

טוראי טל (משה) אנידי ז"ל

בן בת-שבע ויעקב

נולד בירושלים

בתאריך ט' בכסלו תשי"ט, 21/11/1958

התגייס באוגוסט 1977

שרת בחיל השריון

נפל בעת מילוי תפקידו

בתאריך ט' באלול תשל"ז, 23/8/1977

נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 5 שורה: 2 קבר: 7

בן 19 בנפלו

קורות חיים

בן יעקב ובת-שבע. נולד ביום ט' בכסלו תשי"ט (21.11.1958) בירושלים. טל למד בבית-הספר היסודי ע"ש לוריא שבמקום. בהיותו בן 12 נסע עם הוריו לארה"ב, שם עשה שלוש שנים והמשיך את לימודיו בחטיבת-הביניים. כשחזר לארץ, התקבל לבית-הספר התיכון המקצועי ע"ש דנמרק שבירושלים וסיים את לימודיו במגמה של מסגרות-מכנית.

טל היה ילד חייכני ושקט, מופנם וביישן, אך תמיד נכון לעזור לחברים ושמח למלא כל משימה שהוטלה עליו. בבית-הספר היה טל שקדן, חרוץ, ממושמע, דייקן ואחראי. בהיותו בארה"ב התקשה בתחילה להסתגל למסגרת החדשה והתגעגע מאוד לארץ, אולם במשך הזמן התרגל לסביבה החדשה והתחיל להתעניין בכל הסובב אותו. אז נתגלה לראשונה כישרונו של טל בתחום המקצועי. הוא גילה מיומנות וכישרון בכל מלאכת-כפיים, ואת עבודותיו היה עושה ביסודיות, בשלמות ובדייקנות. תחביבו היה באותה עת הרכבת מטוסים, מכוניות ואניות מחלקים נפרדים.

טל היה מאושר לחזור לארץ ולהיפגש עם חבריו הוותיקים, והרבה לספר להם את רשמיו וחוויותיו מארה"ב. הוא היה נער חברותי מאוד ואהוב על חבריו ומוריו. טל נודע גם ברוח-הרצון שלו, בנחישותו להצליח ולגלות את יכולתו. מעולם לא התלונן. קיבל את הכול ברוח טובה.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

אותה עת פיתח תחביב חדש: גידול וטיפוח של צמחים. לתחביב זה התמסר טל במלוא הרצינות והשקדנות האופייניים לו. לאחר הלימודים הקדיש את זמנו לטיפוח גינתו ולהעשרת ידיעותיו בתחום עולם הצומח. הגינה של טל היתה גאוות המשפחה, ומומחיותו בתחום זה הפכה לשם-דבר בשכונת-מגוריו והקנתה לו מעמד של בר-סמכא בגינות. טל גילה חריצות גם בעבודות הקשורות למשק-הבית - היה צובע ומתקן, מנקה ומבשל, לא נרתע משום מלאכה. תחביב אחר של טל היה הטיפול בבעלי-חיים. מילדות אהב לטפל בחיות ולגדל אותן, ותמיד נמצא לו בעל-חיים לטיפוח ולחיבה.

כשהיה בכיתה י' הצטרף לחנ"ם (חוג-נוער מטייל) ומאז היה יוצא מדי-שבת לטיולים וסיורים בארץ וחוזר מאושר ושבע-חויות.

בתום לימודיו בבית-הספר התיכון גויס טל לצה"ל. הוא חלם להיות טנקיסט והיה גאה ומאושר כשנתקבל לחיל-השריון. "חייל טוב מאוד, שקט מאוד, בעל רצון עז", כתב עליו מפקדו.

ביום ט' באלול תשל"ז (23.8:1977), שבועיים לאחר גיוסו, נפל בעת מילוי תפקידו. הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין הצבאי בהר-הרצל שבירושלים. השאיר אחריו הורים ואחות.

משפחתו הנציחה את זכרו בספרייה מקצועית, הנקראת על-שמו, בבית-הספר ע"ש דנמרק שבירושלים.

לזכרו

לטל
בו יעקב ובת-שבע אנדי

כָּה אָמַר רַבּוֹת
בְּלִי לְבָבוֹת.

וּבְעֶרְב
לְהֵט-שֶׁמֶשׁ יִחְשִׁיחַ,
וּלְאוֹר זֶהב-שָׁבִי
יָקוּד עַל כָּל עֵלָה
בְּכָל גּוֹ, בְּכָל יְשׁוּבָה,
אֲחִים
טָלְלִים
רַבִּים אִיו-סְפוּר,
לְהַפִּיץ עֵת-חֹשֶׁךְ
לְחַנֵּי-אוֹר
דְּקִים...

...תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם
וּמַעֲיָנָהּ

דְּמָעָה

תִּשׁוּר

בְּלֵא מִקְרָה
לְחִיק-עֵלָה.

טָרַם אוֹר נִקְוָה טַל
עַל עֵלְעַל
בְּגוֹ.
בְּיַד חִיק-
אִם-מֶלֶךְ
לְבִי גְבַעוּל-
אֵב-עַם.

אֵךְ פָּצַע הָאוֹר וְהוּא הִחַל לְקַרוֹ
כְּדָרְךָ הַנִּקְוִים
עַל עֵלָה:
תָּמִים.
הַזְהִירָה בְּפִשׁוֹ
בְּרַחֲבֵי הָאֲלֵהִים
לְשִׁמְאֵל וְגַם לְיָמִיו.

זֶהב הַשָּׁמַיִם
בּוֹ נִסְפָּג
כָּל הַנִּפְשׁוֹת
הוּא עֶרְג
בְּעֶרְוָה

חֶפֶר

בְּאֲדָמָה

נִבְרָה

בְּתוֹךְ-תוֹכָה.

הִנֵּה-

שְׁרֵשׁוֹן צָמַח!

אֵלוֹ, פִּמְעֵט פָּרַח!

אֵךְ

פָּרַח,

קְדָרְךָ שֶׁמֶשׁוֹ

מֵעַל

רָאשׁוֹ אֲדָה

נִשְׁרַף בְּאֵב חִיָּיו.

נִמְסָה בְּחֵם-הָעֶרְוָה

בְּפִשׁוֹ.

בַּק שְׁאֵר-פָּנָיו
הַעֲגִלוֹת, הַמְחִיכוֹת
קָרְצוּ בְּחוֹ וּבְחֶפֶז
לְשִׁמְשׁ:

"אֵת בְּשָׂבִילִי

לֹא אֲבוּדָה

עָשִׂי-נָא לִי

טוֹבָה:

מִזֹּג מִזְגִּינִי

אֵל לְבָבִי

נוֹ, בְּחַיִּיךָ."